

15

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Καναδά για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου».

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Καναδά για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στην Αθήνα, στις 29 Ιουνίου 2009, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

**ΣΥΜΒΑΣΗ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ**

ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Ελληνική Δημοκρατία και ο Καναδάς, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την πρόληψη της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

I. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1

Πρόσωπα που καλύπτονται

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2

Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, ανεξάρτητα από τον τρόπο επιβολής τους.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία εισοδήματος ή κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων στην ωφέλεια από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων ανατίμησης κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι, στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, είναι ειδικότερα,

- α) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας,
- (i) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,
 - (ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων, (καλούμενοι εφεξής "ελληνικός φόρος") και

β) στην περίπτωση του Καναδά, οι φόροι που επιβάλλονται από την Κυβέρνηση του Καναδά κατά την Πράξη Φορολογίας Εισοδήματος (καλούμενοι εφεξής "καναδικός φόρος").

4. Η Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους, οι οποίοι επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπλέον ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιεσδήποτε σημαντικές τροποποιήσεις που έχουν επέλθει στις αντίστοιχες φορολογικές νομοθεσίες τους.

II. ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3

Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν απαιτείται διαφορετικά από το κείμενο:

- α) Ο όρος "Ελληνική Δημοκρατία" περιλαμβάνει την επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένης της αιγιαλίδας ζώνης της, καθώς και του τμήματος του βυθού και του υπεδάφους της κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, έχει κυριαρχικά δικαιώματα προς το σκοπό εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών.

β) Ο όρος "Καναδάς" σημαίνει την επικράτεια του Καναδά, συμπεριλαμβανομένου του χερσαίου εδάφους, των εσωτερικών υδάτων και της αγκυραλιίδας ζώνης του, και περιλαμβάνει τον εναέριο χώρο πάνω από τις περιοχές αυτές, καθώς επίσης και την αποκλειστική οικονομική ζώνη και την υφαλοκρηπίδα, όπως προσδιορίζονται από το εσωτερικό του δίκαιο, σε συμφωνία με το διεθνές δίκαιο.

γ) Ο όρος "πρόσωπο" περιλαμβάνει το φυσικό πρόσωπο, το trust, την εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

δ) Ο όρος "εταιρεία" υποδηλώνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή ή οποιαδήποτε οντότητα η οποία έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία.

ε) Οι όροι "επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" και "επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνουν, αντίστοιχα, την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

στ) Οι όροι "ένα Συμβαλλόμενο Κράτος" και "το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος" σημαίνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή τον Καναδά, όπως προκύπτει από το κείμενο.

ζ) Ο όρος "υπήκοος" σημαίνει:

i) κάθε φυσικό πρόσωπο που έχει την υπηκοότητα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και

ii) κάθε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση προσώπων, που η νομική του κατάσταση απορρέει από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

η) Ο όρος "αρμόδια αρχή" σημαίνει:

i) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του,

ii) στην περίπτωση του Καναδά, τον Υπουργό Εθνικών Εσόδων ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

θ) Ο όρος "διεθνείς μεταφορές" σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών μέσα σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, οποιοσδήποτε όρος που δεν ορίζεται σ' αυτήν, εκτός εάν απαιτείται διαφορετικά από το κείμενο, έχει το νόημα που του αποδίδεται τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή από το νόμο του Κράτους αυτού για τους σκοπούς των φόρων, στους οποίους εφαρμόζεται η Σύμβαση, και οποιοδήποτε νόημα δίδεται υπό την εφαρμοστέα φορολογική νομοθεσία του Κράτους αυτού θα υπερισχύει από το νόημα που δίδεται στον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4 Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος "κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους" σημαίνει

α) κάθε πρόσωπο, το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, υπόκειται σε φόρο σ' αυτό το Κράτος λόγω κατοικίας του, διαμονής του, έδρας διοίκησής του ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης, και

β) το Κράτος αυτό ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή του ή οποιονδήποτε οργανισμό ή όργανο αυτού του Κράτους, υποδιαίρεσης ή αρχής.

Όμως, ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία σ' αυτό το Κράτος μόνο όσον αφορά εισόδημα από πηγές στο Κράτος αυτό.

2. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) Το φυσικό πρόσωπο θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους, στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία, και εάν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους, με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωικών συμφερόντων),

β) Εάν το Κράτος, στο οποίο βρίσκεται το κέντρο ζωικών συμφερόντων του προσώπου δεν μπορεί να καθορισθεί, ή εάν το πρόσωπο δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θα θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους, στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του,

γ) Εάν το πρόσωπο έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θα θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος, και

δ) Εάν το πρόσωπο είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών θα επιλύουν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, μια εταιρεία είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική της κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) θα θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος, ή

β) εάν δεν είναι υπήκοος κανενός από τα δύο Κράτη, θα θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής της διοίκησης.

4. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο εκτός από φυσικό πρόσωπο ή μία εταιρεία είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθούν με αμοιβαία συμφωνία να επιλύουν το ζήτημα και να προσδιορίζουν τον τρόπο της εφαρμογής της Σύμβασης στο πρόσωπο αυτό. Σε περίπτωση απουσίας τέτοιας συμφωνίας, το πρόσωπο αυτό δεν θα μπορεί να αξιώσει οποιαδήποτε φορολογική ελάφρυνση ή απαλλαγή που προβλέπεται από τη Σύμβαση.

Άρθρο 5

Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες μιας επιχείρησης στο σύνολό τους ή εν μέρει.

2. Ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) έδρα διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο, και

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή φυσικού αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλο τόπο που σχετίζεται με την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο κατασκευής ή έργο κατασκευής ή εγκατάστασης συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνο εφόσον διαρκεί περισσότερο από εννέα μήνες.

4. Ο όρος μόνιμη εγκατάσταση περιλαμβάνει επίσης την παροχή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων της τεχνικής βοήθειας και των συμβουλευτικών υπηρεσιών, από μια επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού που απασχολείται από την επιχείρηση για τον ως άνω σκοπό, όπου οι δραστηριότητες αυτής της φύσης συνεχίζονται για μια περίοδο ή περιόδους που ανέρχονται εις, ή υπερβαίνουν αθροιστικά τις 183 ημέρες κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε δωδεκάμηνης περιόδου.

5. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος "μόνιμη εγκατάσταση" θεωρείται ότι δεν περιλαμβάνει:

α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την μεταποίηση τους από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή τη συγκέντρωση πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για κάθε συνδυασμό δραστηριοτήτων που αναφέρονται στις υποπαραγράφους α) έως ε), υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.

6. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο - εκτός από τον ανεξάρτητο πράκτορα, για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 9 - ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει εξουσιοδότηση, που την ασκεί συστηματικά, σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για να συνάψει συμβάσεις για λογαριασμό της επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θα θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες του ως άνω προσώπου περιορίζονται σ' εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 5, οι οποίες, αν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της εν λόγω παραγράφου.

7. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου και των διατάξεων του άρθρου 14 (Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες), ένα πρόσωπο, το οποίο είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει δραστηριότητες σε σχέση με προκαταρκτικές έρευνες, εξερεύνηση, εξόρυξη ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι διεξάγει, όσον αφορά τις δραστηριότητες αυτές, επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σ' αυτό.

8. Οι διατάξεις της παραγράφου 7 δεν εφαρμόζονται, όταν οι δραστηριότητες διεξάγονται για μια περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν αθροιστικά τις 120 ημέρες κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε δωδεκάμηνης περιόδου. Εντούτοις, για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, δραστηριότητες που διεξάγονται από μια επιχείρηση που συνδέεται με άλλη επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 9 (Συνδεδεμένες επιχειρήσεις), θεωρούνται ότι διεξάγονται από την επιχείρηση, με την οποία αυτή συνδέεται, εάν οι εν λόγω δραστηριότητες είναι στην ουσία οι ίδιες με αυτές που διεξάγονται από την τελευταία αναφερόμενη επιχείρηση.

9. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλώς και μόνο επειδή ασκεί δραστηριότητα στο Κράτος αυτό μέσω μεσστή, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, με την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

10. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, μια ασφαλιστική επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους θα θεωρείται, με εξαίρεση την αντισφάλιση, ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν εισπράττει ασφάλιστρα στην επικράτεια του άλλου Κράτους ή ασφαρίζει κινδύνους που βρίσκονται μέσα σ' αυτό μέσω προσώπου εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα, για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 9.

11. Το γεγονός ότι μια εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ελέγχεται ή ελέγχεται από εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή η οποία ασκεί δραστηριότητα σ' αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε διαφορετικά), δεν καθιστά αυτό και μόνο ούτε τη μία ούτε την άλλη εταιρεία μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

III. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος "ακίνητη περιουσία" έχει το νόημα, το οποίο έχει για τους σκοπούς του σχετικού φορολογικού νόμου του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος σε κάθε περίπτωση περιλαμβάνει τα παραρτήματα της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και τη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι γενικές νομικές διατάξεις για την έγγραφη ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα για μεταβλητές ή σταθερές προσόδους ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης ακίνητης περιουσίας και, στην περίπτωση του Καναδά, εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από την εκποίηση τέτοιας περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχείρησης

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός εάν η επιχείρηση ασκεί δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση ασκεί ή έχει ασκήσει δραστηριότητα κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορεί να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο σε όσα από αυτά αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, όταν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ασκεί δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε εάν αυτή αποτελούσε διαφορετική και ξεχωριστή επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί εντελώς ανεξάρτητα από την επιχείρηση, της οποίας είναι μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αναγνωρίζονται ως εκπιπόμενες οι δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστικών και των γενικών διοικητικών εξόδων που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, είτε στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, είτε αλλού.
4. Δεν αποδίδονται κέρδη στην μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο και μόνο της αγοράς από τη μόνιμη εγκατάσταση αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρηση.

5. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση θα καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε έτος εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

6. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη συμπεριλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος, τα οποία αντιμετωπίζονται ξεχωριστά σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8

Διεθνείς ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο τα πλοία έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, κέρδη που αποκτά μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων που δραστηριοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές, μπορούν να φορολογούνται και στο Κράτος αυτό.

3. Τα κέρδη που αποκτά επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκαφών σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε "POOL", σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

Συνδεόμενες επιχειρήσεις

1. Όπου

- α) μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή
- β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι που διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, εάν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα είχαν προκύψει σε μία από τις επιχειρήσεις, αλλά, λόγω των όρων αυτών δεν προέκυψαν, μπορεί να συμπεριλαμβάνεται στα κέρδη της επιχείρησης αυτής και να φορολογείται ανάλογα.

2. Στις περιπτώσεις όπου ένα Συμβαλλόμενο Κράτος συμπεριλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα κέρδη που συμπεριλαμβάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο είναι κέρδη τα οποία θα είχαν προκύψει στην επιχείρηση του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους εάν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν εκείνοι που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε το άλλο αυτό Κράτος θα προβαίνει σε κατάλληλη προσαρμογή του ποσού του φόρου που επιβάλλεται μέσα σ' αυτό Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον προσδιορισμό της προσαρμογής αυτής, πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη οι υπόλοιπες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα συμβουλευούνται η μία την άλλη, εφόσον είναι αναγκαίο.

3. Ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν μεταβάλλει το εισόδημα μιας επιχείρησης υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 μετά την παρέλευση των προθεσμιών που προβλέπονται από την εθνική του νομοθεσία και, σε κάθε περίπτωση, αφού παρέλθει πενταετία από το τέλος του έτους, κατά το οποίο το εισόδημα που θα υπαγόταν στην ως άνω μεταβολή, θα είχε προκύψει στην επιχείρηση του Κράτους αυτού.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 δεν θα εφαρμόζονται σε περίπτωση απάτης, δόλου ή αμέλειας.

Άρθρο 10 Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωστόσο, τέτοια μερίσματα μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει:
 - α) το 5% τον ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο πραγματικός δικαιούχος είναι εταιρεία που κατέχει άμεσα ή έμμεσα τουλάχιστον το 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα και
 - β) το 15% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.
- Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν επηρεάζουν την φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη, από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.
3. Ο όρος "μερίσματα", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο σημαίνει εισόδημα από μετοχές, μετοχές "επικαρπίας" ή δικαιώματα "επικαρπίας", μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα, το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή.
4. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζονται, εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή, δύναμι της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με την ως άνω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, κατά περίπτωση.
5. Σε περίπτωση που μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά κέρδη ή εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός εάν τα ως άνω μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή εάν η συμμετοχή, δύναμι της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα μη διανεμηθέντα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί μη διανεμηθέντων κερδών, ακόμα και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα μη διανεμηθέντα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.
6. Τίποτα στην παρούσα Σύμβαση δεν θα ερμηνεύεται κατά τρόπο που να εμποδίζει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να επιβάλλει στην εκποίηση ακίνητης περιουσίας που βρίσκεται στο Κράτος αυτό από εταιρεία που ασκεί επάγγελμα σε ακίνητη περιουσία ή στα έσοδα εταιρείας, τα οποία αποδίδονται σε μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό, φόρο επιπλέον του φόρου που θα επιβαλλόταν στα έσοδα εταιρείας που είναι υπήκοος του Κράτους αυτού, πλην όμως οποιουδήποτε πρόσθετος φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει το 5 τοις εκατό του ποσού αυτών των εσόδων που δεν έχουν υποβληθεί σε τέτοιο πρόσθετο φόρο κατά τις προηγούμενες φορολογικές χρήσεις. Για το σκοπό της παρούσας διάταξης, ο όρος "έσοδα" σημαίνει τα έσοδα που αποδίδονται στην εκποίηση ακίνητης περιουσίας ευρισκόμενης σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, η οποία μπορεί να φορολογηθεί από το Κράτος αυτό σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 13 και τα κέρδη, συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε ωφέλειας, που αποδίδονται σε μόνιμη εγκατάσταση σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σε ένα έτος και σε προηγούμενα έτη μετά την αφαίρεση από αυτά όλων των φόρων, πλην των πρόσθετων φόρων που αναφέρονται εδώ, οι οποίοι επιβάλλονται στα παραπάνω κέρδη από το Κράτος αυτό.

Άρθρο 11

Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Όμως, με την επιφύλαξη της παραγράφου 8, οι τόκοι αυτοί μπορούν να φορολογούνται και στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν, και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των τόκων.
3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 2
 - α) τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απαλλάσσονται από τη φορολογία στο Κράτος αυτό εάν πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή του ή η Κεντρική Τράπεζα του Κράτους αυτού,
 - β) τόκοι που προκύπτουν στην Ελληνική Δημοκρατία και καταβάλλονται σε κάτοικο του Καναδά θα φορολογούνται μόνο στον Καναδά εάν καταβάλλονται σε σχέση με δάνειο που σύναψε, εγγυήθηκε ή ασφάλισε ή σε σχέση με πίστωση που παρέτεινε, εγγυήθηκε ή ασφάλισε ο Οργανισμός Ανάπτυξης Εξαγωγών του Καναδά (Export Development Canada),
 - γ) τόκοι που προκύπτουν στον Καναδά και καταβάλλονται σε κάτοικο της Ελληνικής Δημοκρατίας θα φορολογούνται μόνο στην Ελληνική Δημοκρατία εάν καταβάλλονται σε σχέση με δάνειο που σύναψε, εγγυήθηκε ή ασφάλισε ή σε σχέση με πίστωση που παρέτεινε, εγγυήθηκε ή ασφάλισε ο Ελληνικός Οργανισμός Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων.
4. Ο όρος "τόκοι", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από κάθε είδους απαιτήσεις χρεών, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και ειδικότερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων και των δώρων και βραβείων που συνδέονται με τα ως άνω χρεόγραφα και ομολογίες, καθώς επίσης και εισόδημα που υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση με το εισόδημα από δανειζόμενα χρήματα σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους, στο οποίο προκύπτει το εισόδημα. Εν τούτοις, ο όρος "τόκοι" δεν συμπεριλαμβάνει εισόδημα που αντιμετωπίζεται στο άρθρο 10.
5. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και η απαίτηση χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, κατά περίπτωση.
6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος του Κράτους αυτού. Όπου, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξαρτήτως εάν ο καταβάλλων είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή όχι, έχει στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε το χρέος, επί του οποίου καταβάλλονται οι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν την ως άνω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.
7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων δεόντων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

8. Ο περιορισμός που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεν εφαρμόζεται εάν η απαίτηση από χρέος, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, έχει δημιουργηθεί ή αποκτηθεί κυρίως για το σκοπό αποκόμισης οφέλους από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και όχι για καλόπιστους (bona fide) εμπορικούς σκοπούς. Σ' αυτήν την περίπτωση, τέτοιοι τόκοι μπορούν να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν, και σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 12 Δικαιώματα

1. Δικαιώματα που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωστόσο, με την επιφύλαξη της παραγράφου 8, τα δικαιώματα αυτά μπορούν να φορολογούνται και στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν, και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, δικαιώματα δημιουργού (copyright) και άλλες παρόμοιες πληρωμές σε σχέση με την παραγωγή ή αναπαραγωγή οποιασδήποτε πολιτιστικής ή καλλιτεχνικής εργασίας (αλλά μη συμπεριλαμβανομένων δικαιωμάτων σε σχέση με κινηματογραφικές ταινίες ούτε δικαιωμάτων σε σχέση με εργασίες πάνω σε ταινίες ή βιντεοκασέτες ή άλλα μέσα αναπαραγωγής για χρήση σχετιζόμενη με τηλεοπτική μετάδοση) που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο οποίος είναι ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το άλλο Κράτος.

4. Ο όρος "δικαιώματα", όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε λογισμικού, δικαιώματος δημιουργού (copyright) σε πολιτιστική, καλλιτεχνική ή επιστημονική εργασία, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και εργασιών πάνω σε ταινίες, μαγνητοταινίες ή άλλα μέσα αναπαραγωγής για τηλεοπτική ή ραδιοφωνική μετάδοση, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδιασμού ή προτύπου, σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 δεν εφαρμόζονται εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή το περιουσιακό στοιχείο, σε σχέση με το οποίο καταβάλλονται τα δικαιώματα, συνδέεται ουσιαστικά με την ως άνω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, κατά περίπτωση.

6. Τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, είτε είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είτε όχι, διατηρεί στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν την ως άνω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα ή την πληροφορία για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Στην περίπτωση αυτή, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τη νομοθεσία του κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

8. Ο περιορισμός που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεν εφαρμόζεται αν το δικαίωμα ή το περιουσιακό στοιχείο, από το οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, έχει δημιουργηθεί ή αποκτηθεί κυρίως για το σκοπό της αποκόμισης οφέλους από το παρόν άρθρο και όχι για καλόπιστους (bona fide) εμπορικούς σκοπούς. Σ' αυτήν την περίπτωση, τέτοια δικαιώματα μπορούν να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν, και σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 13 Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Η ωφέλεια που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας, η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Η ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας, η οποία αποτελεί μέρος της επιχειρησιακής περιουσίας μόνιμης εγκατάστασης που έχει επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με καθορισμένη βάση, η οποία διατίθεται σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης τέτοιας ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
3. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος ή στα Συμβαλλόμενα Κράτη, στα οποία τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ως άνω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.
4. Η ωφέλεια που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση
 - α) μετοχών (πλην των μετοχών που είναι εισηγμένες σε εγκεκριμένο χρηματιστήριο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος) εταιρείας, η αξία των οποίων προκύπτει κυρίως από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος
 - β) ουσιώδους συμμετοχής σε προσωπική εταιρεία ή trust, η αξία της οποίας προκύπτει κυρίως από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος,
 μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος. Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ο όρος "ακίνητη περιουσία" περιλαμβάνει τις μετοχές εταιρείας που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α) ή συμμετοχή σε προσωπική εταιρεία ή trust που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (β), αλλά δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε περιουσία, εκτός από μισθωμένη περιουσία, στην οποία ασκείται η επιχειρηματική δραστηριότητα της εταιρείας, της προσωπικής εταιρείας ή συνεταιρισμού επιχειρήσεων.
5. Η ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, πλην της αναφερόμενης στις παραγράφους 1, 2, 3 και 4, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος ο εκποκτών.
6. Σε περίπτωση που ένα φυσικό πρόσωπο, το οποίο παύει να είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και αμέσως μετά γίνεται κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, τυγχάνει φορολογικής μεταχείρισης στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος ως εάν είχε εκποιήσει περιουσία και φορολογείται στο Κράτος αυτό γι' αυτόν το λόγο, το φυσικό πρόσωπο μπορεί να επιλέξει να τύχει φορολογικής μεταχείρισης στο άλλο Κράτος ως εάν, αμέσως πριν να γίνει κάτοικος του Κράτους αυτού, είχε πωλήσει και επαναγοράσει την περιουσία αντί ποσού ίσου με την πραγματική αγοραία αξία της κατά το χρόνο αυτό.

Άρθρο 14 Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Το εισόδημα που αποκτά φυσικό πρόσωπο, το οποίο είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε σχέση με επαγγελματικές ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα, φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός εάν το φυσικό πρόσωπο έχει τακτικά στη διάθεσή του καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών. Εάν το

φυσικό πρόσωπο έχει ή είχε τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο κατά το μέρος αυτού, το οποίο αποδίδεται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, όταν ένα φυσικό πρόσωπο είναι παρόν σ' αυτό το άλλο Κράτος για το σκοπό της παροχής τέτοιων υπηρεσιών για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τις 183 ημέρες σε κάθε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος, το φυσικό πρόσωπο θα θεωρείται ότι έχει τακτικά στη διάθεσή του καθορισμένη βάση στο άλλο Κράτος και το εισόδημα που αποκτάται από τις υπηρεσίες, οι οποίες παρέχονται σ' αυτό το άλλο Κράτος, θα θεωρείται ότι αποδίδονται σ' αυτήν την καθορισμένη βάση.

2. Ο όρος "επαγγελματικές υπηρεσίες" περιλαμβάνει ειδικότερα μη εξαρτημένες επιστημονικές, λογοτεχνικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή παιδαγωγικές δραστηριότητες, καθώς και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε σχέση με εξαρτημένη εργασία φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός εάν η εξαρτημένη εργασία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εξαρτημένη εργασία ασκείται κατ' αυτόν τον τρόπο, οι ως άνω αμοιβές που αποκτώνται από αυτήν μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε σχέση με εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογούνται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο παραλήπτης της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο ημερολογιακό έτος και

β) οι αμοιβές καταβάλλονται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) οι αμοιβές δεν βαρύνουν μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές που αποκτώνται σε σχέση με εξαρτημένη εργασία που παρέχεται πάνω σε πλοίο ή αεροσκάφος, το οποίο εκτελεί διεθνείς μεταφορές, μπορούν να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

Άρθρο 16

Αμοιβές μελών Διοικητικού Συμβουλίου

1. Αμοιβές μελών Διοικητικού Συμβουλίου και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητα του κατοίκου αυτού ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Οι αμοιβές που αποκτά εταίρος, ο οποίος ενεργεί με την ιδιότητα διαχειριστή ελληνικής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης ή ελληνικής προσωπικής εταιρείας, μπορούν να φορολογούνται στην Ελληνική Δημοκρατία.

Άρθρο 17

Πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες ψυχαγωγίας και αθλητές

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για την παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας, όπως ο καλλιτέχνης του θεάτρου, του κινηματογράφου, του ραδιοφώνου ή της τηλεόρασης ή ο μουσικός ή ως αθλητής, από προσωπικές δραστηριότητες του κατοίκου αυτού που ασκούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Εάν το εισόδημα σε σχέση με προσωπικές δραστηριότητες που ασκούνται από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή από αθλητή υπό την ιδιότητά τους αυτή δεν περιέρχεται στο πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον αθλητή προσωπικά, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν θα εφαρμόζονται, εάν διαπιστώνεται ότι ούτε το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ο αθλητής ούτε πρόσωπα συνδεδεμένα με αυτούς, συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στα κέρδη του προσώπου που αναφέρεται στην εν λόγω παράγραφο.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα που αποκτά από δραστηριότητες που εκτελούνται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο οποίος είναι μη κερδοσκοπικός οργανισμός ή πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή αθλητής, εφόσον η επίσκεψη στο πρώτο αναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος χρηματοδοτείται σε σημαντικό βαθμό από δημόσια κεφάλαια και οι δραστηριότητες δεν εκτελούνται με σκοπό το κέρδος.

Άρθρο 18

Συντάξεις και πρόσοδοι

1. Συντάξεις και πρόσοδοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Συντάξεις που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται και στο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους αυτού, αλλά από το συνολικό ποσό των συντάξεων αυτών που καταβάλλονται κάθε ημερολογιακό έτος σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, το πρώτο αναφερόμενο Κράτος θα εξαιρεί από το φόρο δεκαπέντε χιλιάδες δολάρια Καναδά ή το ισοτίμο ποσό σε Ευρώ. Όμως, στην περίπτωση περιοδικών συνταξιοδοτικών πληρωμών, ο φόρος που θα επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει το κατώτερο του
 - α) 15 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού επί του συνόλου των πληρωμών αυτών για το οικείο ημερολογιακό έτος άνω των δεκαπέντε χιλιάδων δολαρίων Καναδά ή του ισοτίμου τους σε Ευρώ και
 - β) του συντελεστή που προσδιορίζεται με αναφορά στο ποσό του φόρου, το οποίο θα έπρεπε διαφορετικά να πληρώσει ο λήπτης της πληρωμής για το έτος επί του συνολικού ποσού των περιοδικών συνταξιοδοτικών πληρωμών που εισπράττει το φυσικό πρόσωπο εντός του έτους, εάν το φυσικό πρόσωπο ήταν κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο προκύπτει η πληρωμή.
- Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν, εφόσον είναι αναγκαίο, να συμφωνήσουν να τροποποιήσουν το παραπάνω αναφερόμενο ποσό ως αποτέλεσμα νομισματικών ή οικονομικών εξελίξεων.
3. Πρόσοδοι (annuities) που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται και στο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν, και σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους αυτού, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα υπερβαίνει το 15 τοις εκατό της αναλογίας αυτών, που υπόκειται σε φόρο στο Κράτος αυτό. Ωστόσο, αυτός ο περιορισμός δεν εφαρμόζεται σε κατ' αποκοπήν πληρωμές που προκύπτουν κατά την εξαγορά, ακύρωση, εξόφληση, πώληση ή άλλη εκποίηση προσόδου ή σε πληρωμές κάθε είδους σύμφωνα με σύμβαση προσόδου, το κόστος των οποίων ήταν εκπιπτόμενο,

στο σύνολό του ή εν μέρει, κατά τον υπολογισμό του εισοδήματος οποιουδήποτε προσώπου που απέκτησε τη σύμβαση.

4. Ανεξάρτητα από οτιδήποτε στην παρούσα Σύμβαση

(α) πολεμικές συντάξεις και επιδόματα (συμπεριλαμβανομένων συντάξεων και επιδομάτων που καταβάλλονται σε βετεράνους πολέμου ή καταβάλλονται λόγω ζημιών ή τραυματισμών που προκλήθηκαν ως συνέπεια του πολέμου) που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους θα εξαιρούνται από το φόρο στο άλλο αυτό Κράτος στην έκταση που θα εξαιρούνταν από το φόρο εάν εισπράττονταν από κάτοικο του πρώτου αναφερομένου Κράτους,

(β) η διατροφή και άλλες παρόμοιες πληρωμές που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο οποίος υπόκειται σε φόρο στο Κράτος σε σχέση με αυτά, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το άλλο Κράτος, αλλά το φορολογητέο ποσό σ' αυτό το άλλο Κράτος δεν θα υπερβαίνει το ποσό που θα ήταν φορολογητέο στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος, εάν ο εισπράττων ήταν κάτοικός του.

Άρθρο 19 Κυβερνητικές υπηρεσίες

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθεσή του ή τοπική αρχή του σε φυσικό πρόσωπο σε σχέση με υπηρεσίες που προσφέρονται προς το Κράτος αυτό ή την υποδιάρθεση ή αρχή, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

β) Εν τούτοις, οι ως άνω μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού, ο οποίος:

(i) είναι υπήκοος του Κράτους αυτού ή

(ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και 17, κατά περίπτωση, εφαρμόζονται αντί των διατάξεων της παραγράφου 1 στην περίπτωση μισθών, ημερομισθίων και άλλων παρόμοιων αμοιβών για υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκείται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθεσή του ή τοπική αρχή του.

Άρθρο 20 Σπουδαστές

Πληρωμές, τις οποίες σπουδαστής ή μαθητευόμενος που είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά για το σκοπό της εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισής του, λαμβάνει για το σκοπό της διαβίωσης, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισής του δεν φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος, εφόσον οι πληρωμές αυτές προέρχονται από πηγές εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21 Άλλα εισοδήματα

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν ρυθμίζονται στα προηγούμενα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, εάν ο λήπτης του εισοδήματος αυτού, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός

Συμβαλλόμενου Κράτους, ασκεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος επιχειρηματική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή περιουσία, σε σχέση με τα οποία καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικά με τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σ' αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισοδήματα κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που δεν ρυθμίζονται στα προηγούμενα άρθρα της Σύμβασης και προκύπτουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορούν επίσης να φορολογούνται και στο άλλο αυτό Κράτος και σύμφωνα με το δικαίο του Κράτους αυτού. Σε περίπτωση που το ως άνω εισόδημα είναι εισόδημα από trust, εκτός από trust στο οποίο οι εισφορές ήταν εκπιπτόμενες, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, εάν το εισόδημα είναι φορολογητέο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο είναι κάτοικος ο πραγματικός δικαιούχος, δεν θα υπερβαίνει το 15 τοις εκατό επί του ακαθαρίστου ποσού του εισοδήματος.

IV. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 22

Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία, η οποία αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία διατηρεί επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία και αεροσκάφη που εκτελούν διεθνείς μεταφορές και από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση των ως άνω πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των ως άνω πλοίων ή αεροσκαφών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.

4. Όλα τα υπόλοιπα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

V. ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 23

Εξάλειψη της διπλής φορολογίας

1. Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

α) όταν κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας αποκτά εισόδημα ή έχει στην κυριότητά του κεφάλαιο, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στον Καναδά, η Ελληνική Δημοκρατία θα αναγνωρίζει

(i) ως έκπτωση από το φόρο επί του εισοδήματος του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που έχει καταβληθεί στον Καναδά,

(ii) ως έκπτωση από το φόρο επί του κεφαλαίου του κατοίκου αυτού, ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που έχει καταβληθεί στον Καναδά.

β) Με την επιφύλαξη των υφιστάμενων διατάξεων του δικαίου της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με την αναγνώριση ως πίστωσης έναντι φόρου της Ελληνικής Δημοκρατίας φόρου πληρωτέου σε επικράτεια εκτός της Ελληνικής Δημοκρατίας και οποιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης των

διατάξεων αυτών - η οποία δεν θα επηρεάζει τη γενική αρχή που τις διέπει - όπου μια εταιρεία που είναι κάτοικος του Καναδά καταβάλλει μέρος σε εταιρεία που είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας και η οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα τουλάχιστον 10 τοις εκατό της εξουσίας ψήφου στην πρώτη αναφερόμενη εταιρεία, η πίστωση θα λαμβάνει υπόψη το φόρο που είναι πληρωτέος στον Καναδά από την πρώτη αυτή αναφερόμενη εταιρεία σε σχέση με τα κέρδη, από τα οποία καταβάλλεται το ως άνω μέρος και

(γ) η έκπτωση αυτή, όμως, δεν μπορεί σε ούτε στη μία ούτε στην άλλη περίπτωση να υπερβαίνει το τμήμα εκείνο του φόρου εισοδήματος ή φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίζεται πριν δοθεί η έκπτωση, η οποία αποδίδεται, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται στον Καναδά.

2. Στην περίπτωση του Καναδά, η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται ως εξής:

α) με την επιφύλαξη των υφιστάμενων διατάξεων του δικαίου του Καναδά σχετικά με την έκπτωση από φόρο πληρωτέο στον Καναδά του φόρου που καταβλήθηκε σε επικράτεια εκτός του Καναδά και οποιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης των διατάξεων αυτών - η οποία δεν θα επηρεάζει τη γενική αρχή που τις διέπει - και εφόσον δεν παρέχεται μεγαλύτερη έκπτωση ή ελάφρυνση σύμφωνα με τους νόμους του Καναδά, ο φόρος που είναι πληρωτέος στην Ελληνική Δημοκρατία επί των κερδών, του εισοδήματος ή της ωφέλειας που προκύπτουν στην Ελληνική Δημοκρατία, θα εκπίπτει από κάθε Καναδικό φόρο που είναι πληρωτέος σε σχέση με τα ως άνω κέρδη, εισόδημα ή ωφέλεια·

β) με την επιφύλαξη των υφιστάμενων διατάξεων του δικαίου του Καναδά που αφορούν την αναγνώριση ως πίστωσης έναντι Καναδικού φόρου του φόρου που είναι πληρωτέος σε επικράτεια εκτός του Καναδά και οποιασδήποτε μεταγενέστερης τροποποίησης των διατάξεων αυτών - η οποία δεν θα επηρεάζει τη γενική αρχή που τις διέπει - σε περίπτωση που μια εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος της Ελληνικής Δημοκρατίας, καταβάλλει μέρος σε εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος Καναδά και η οποία ελέγχει άμεσα ή έμμεσα τουλάχιστον 10 τοις εκατό της εξουσίας ψήφου στην πρώτη αναφερόμενη εταιρεία, η πίστωση θα λαμβάνει υπόψη το φόρο που είναι πληρωτέος στην Ελληνική Δημοκρατία από αυτήν την πρώτη αναφερόμενη εταιρεία σε σχέση με τα κέρδη, από τα οποία καταβάλλεται το ως άνω μέρος· και

γ) όπου, σύμφωνα με οποιαδήποτε διάταξη της Σύμβασης, εισόδημα που αποκτάται ή κεφάλαιο που ανήκει σε κάτοικο του Καναδά εξαιρείται του φόρου στον Καναδά, ο Καναδάς μπορεί παρ' όλα αυτά, κατ' τον υπολογισμό του ποσού του φόρου επί άλλου εισοδήματος ή κεφαλαίου, να λαμβεί υπόψη το εισόδημα ή κεφάλαιο που εξαιρέθηκε.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, τα κέρδη, το εισόδημα ή η ωφέλεια κατοίκου του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, που μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση, θεωρούνται ότι προκύπτουν από πηγές στο άλλο αυτό Κράτος.

VI. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε απαίτηση συνδέεται μ' αυτήν, η οποία είναι διαφορετική ή επαχθέστερη από τη φορολογία και τις συνδεόμενες απαιτήσεις, στην οποία υπόκεινται ή μπορεί να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους υπό τις ίδιες περιστάσεις, ιδίως σε σχέση με την κατοικία. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται επίσης, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1, σε φυσικά πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία διατηρεί επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν θα επιβάλλεται λιγότερο ευνοϊκά στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που ασκούν τις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω

προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή άλλη απαίτηση συνδεόμενη μ' αυτήν, η οποία είναι διαφορετική ή επαχθέστερη από τη φορολογία και τις συνδεόμενες απαιτήσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορεί να υπαχθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις που είναι κάτοικοι του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους τρίτου Κράτους.

4. Στο παρόν άρθρο, ο όρος "φορολογία" σημαίνει τους φόρους, οι οποίοι είναι το αντικείμενο της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 25

Διαδικασία αμοιβαίας συμφωνίας

1. Όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι τα μέτρα που έχουν ληφθεί από ένα ή και από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη έχουν ή θα έχουν ως αποτέλεσμα γι' αυτό το πρόσωπο φορολογία που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, το πρόσωπο αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα επανόρθωσης που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο των Κρατών αυτών, να υποβάλει την υπόθεση εγγράφως στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος, ή, αν η περίπτωση εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 24, στην αρμόδια αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να υποβληθεί εντός τριών ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης που έχει ως αποτέλεσμα φορολογία που δεν συνάδει με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή καταβάλλει προσπάθειες, εάν κρίνει την ένσταση βάσιμη και αν δεν μπορεί η ίδια να καταλήξει σε ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την υπόθεση με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, προκειμένου να αποφευχθεί φορολογία που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτυγχάνεται, θα εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τυχόν προθεσμίες στο εσωτερικό δίκαιο των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα καταβάλλουν προσπάθειες να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιασδήποτε δυσκολίες ή αμφιβολίες τυχόν ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να διαβουλεύονται από κοινού για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους για το σκοπό της επίτευξης συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

5. Εάν οποιαδήποτε δυσκολία ή αμφιβολία που τυχόν ανακύψει ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης δεν μπορεί να επιλυθεί από τις αρμόδιες αρχές, μπορεί, εφόσον συμφωνούν και οι δύο αρμόδιες αρχές, να υποβληθεί σε διαιτησία. Οι διαδικασίες για τη διαιτησία θα θεσπισθούν μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 26

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που είναι, όσο μπορεί να προβλεφθεί, σχετικές για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή για τη διοίκηση ή εκτέλεση της εσωτερικής νομοθεσίας όσον αφορά φόρους κάθε είδους και περιγραφής, που επιβάλλονται εκ μέρους των Συμβαλλόμενων Κρατών, στο μέτρο που η φορολογία κατά τα ως άνω δεν αντιβαίνει στη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τα άρθρα 1 και 2.

2. Οποιασδήποτε πληροφορίες λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θα τυχάνουν μεταχείρισης ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και θα αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που

σχετίζονται με τη βεβαίωση ή την είσπραξη, την εκτέλεση ή τον καθορισμό προσφυγών αναφορικά με φόρους ή την επίβλεψη των ανωτέρω. Τα ως άνω πρόσωπα ή αρχές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες αυτές μόνο για τέτοιους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες αυτές σε δίκες που διεξάγονται δημόσια ή σε δικαστικές αποφάσεις.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να ερμηνευθούν κατά τρόπο ώστε να επιβάλλουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση

α) να εκτελεί διοικητικά μέτρα που αντιβαίνουν στη νομοθεσία και στη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες, οι οποίες δεν μπορούν να ληφθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη πρακτική της διοίκησης αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

γ) να παρέχει πληροφορίες που θα αποκάλυπταν οποιοδήποτε εμπορικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, συναλλακτικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

4. Εάν ζητούνται πληροφορίες από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με το παρόν άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα χρησιμοποιήσει τα μέτρα που έχει για τη συλλογή πληροφοριών, προκειμένου να αποκτήσει τις πληροφορίες που ζητήθηκαν, παρ' όλο που το άλλο Κράτος δεν χρειάζεται τις πληροφορίες αυτές για τους δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιέχεται στο προηγούμενο εδάφιο, εμπίπτει στους περιορισμούς της παραγράφου 3, αλλά σε καμία περίπτωση τέτοιοι περιορισμοί δεν θα ερμηνεύονται ώστε να επιτρέπουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες αποκλειστικά για το λόγο ότι δεν έχει εσωτερικό ενδιαφέρον για τις ως άνω πληροφορίες.

5. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεν ερμηνεύονται ώστε να επιτρέπουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει πληροφορίες αποκλειστικά για το λόγο ότι οι πληροφορίες αυτές τηρούνται από τράπεζα, άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο ή πρόσωπο που ενεργεί με την ιδιότητα αντιπροσώπου ή θεματοφύλακα ή επειδή οι πληροφορίες σχετίζονται με ιδιοκτησιακά συμφέροντα ενός προσώπου.

Άρθρο 27

Μέλη διπλωματικών αποστολών και προξενικών θέσεων

1. Τίποτα στην παρούσα Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών αποστολών ή προξενικών θέσεων κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 4, ένα φυσικό πρόσωπο που είναι μέλος διπλωματικής αποστολής, προξενικής θέσης ή μόνιμης αποστολής ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, η οποία βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή σε τρίτο Κράτος, θεωρείται για τους σκοπούς της Σύμβασης ότι είναι κάτοικος του Κράτους αποστολής, εάν αυτό το φυσικό πρόσωπο υπόκειται στο Κράτος αποστολής στις ίδιες υποχρεώσεις σχετικά με το φόρο επί του συνολικού εισοδήματος όπως οι κάτοικοι αυτού του Κράτους αποστολής.

3. Η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε διεθνείς οργανισμούς, σε όργανα ή αξιωματούχους αυτών των οργανισμών και σε πρόσωπα που είναι μέλη διπλωματικής αποστολής, προξενικής θέσης ή μόνιμης αποστολής τρίτου Κράτους ή ομάδας Κρατών, τα οποία βρίσκονται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και δεν υπόκεινται σε κανένα Συμβαλλόμενο Κράτος στις ίδιες υποχρεώσεις σε σχέση με το φόρο επί του συνολικού τους εισοδήματος όπως οι κάτοικοι του.

Άρθρο 28

Διάφοροι κανόνες

1. Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θα ερμηνεύονται ώστε να περιορίζουν με οποιονδήποτε τρόπο οποιαδήποτε απαλλαγή, παροχή, πίστωση ή άλλη μείωση που χορηγείται ήδη ή εφεξής

(α) από τους νόμους ενός Συμβαλλόμενου Κράτους κατά τον προσδιορισμό του φόρου που επιβάλλεται από το Κράτος αυτό ή

(β) από οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που συνάπτεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Τίποτα στη Σύμβαση δεν θα ερμηνεύεται ώστε να εμποδίζει τον Καναδά από την επιβολή φόρου σε ποσά που περιλαμβάνονται στο εισόδημα κατοίκου του Καναδά σε σχέση με προσωπική εταιρεία, trust, εταιρεία, ή άλλη οντότητα, στην οποία έχει συμμετοχή ο κάτοικος αυτός.

3. Εισφορές ενός έτους σε σχέση με υπηρεσίες που παρέχονται κατά το έτος αυτό, που καταβάλλονται από φυσικό πρόσωπο ή για λογαριασμό φυσικού προσώπου που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους ή το οποίο βρίσκεται προσωρινά στο Κράτος αυτό, σε συνταξιοδοτικό πρόγραμμα που αναγνωρίζεται για φορολογικούς σκοπούς στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου που δεν υπερβαίνει αθροιστικά τους 90 μήνες, θα έχουν την ίδια φορολογική μεταχείριση στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος με εισφορά που καταβάλλεται σε συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, το οποίο αναγνωρίζεται για φορολογικούς σκοπούς σ' αυτό το πρώτο αναφερόμενο Κράτος, εάν

(α) το ως άνω φυσικό πρόσωπο κατέβαλλε εισφορές σε τακτική βάση στο συνταξιοδοτικό πρόγραμμα για περίοδο που τελείωνε αμέσως πριν το φυσικό πρόσωπο να γίνει κάτοικος ή πριν να βρεθεί προσωρινά στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος, και

(β) η αρμόδια αρχή του πρώτου αναφερομένου Κράτους συμφωνεί ότι το συνταξιοδοτικό πρόγραμμα αντιστοιχεί γενικά σε συνταξιοδοτικό πρόγραμμα που αναγνωρίζεται για φορολογικούς σκοπούς από το Κράτος αυτό.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, το "συνταξιοδοτικό πρόγραμμα" συμπεριλαμβάνει ένα συνταξιοδοτικό πρόγραμμα που δημιουργήθηκε κατά το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

VII. ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Θέση σε ισχύ

1. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιεί στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των διαδικασιών που απαιτούνται από το νόμο για τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία της τελευταίας από τις γνωστοποιήσεις αυτές και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή

(α) στην Ελληνική Δημοκρατία, σε εισόδημα που αποκτάται κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως εκείνο, κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.

(β) στον Καναδά

(i) όσον αφορά τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους επί ποσών που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν σε μη κατοίκους, κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως εκείνο, κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση, και

(ii) όσον αφορά άλλους καναδικούς φόρους για φορολογικές χρήσεις που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αμέσως εκείνο, κατά το οποίο τίθεται σε ισχύ η Σύμβαση.

2. Η από 30 Σεπτεμβρίου 1929 ανταλλαγή επιστολών, η οποία καταγράφει Συμφωνία μεταξύ του Καναδά και της Ελληνικής Δημοκρατίας που προέβλεπε την αμοιβαία απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος εσόδων που αποκτώνται από την εκμετάλλευση πλοίων, τερματίζεται. Οι διατάξεις της θα παύσουν να ισχύουν από την ημερομηνία, κατά την οποία οι αντίστοιχες διατάξεις της παρούσας Σύμβασης θα τεθούν σε ισχύ σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1.

Άρθρο 30
Λήξη Σύμβασης

Η παρούσα Σύμβαση θα παραμείνει σε ισχύ μέχρι να τεθεί σε λήξη από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να θέσει σε λήξη τη Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, απευθύνοντας ειδοποίηση τουλάχιστον έξι μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους. Σ' αυτήν την περίπτωση, η Σύμβαση θα παύσει να ισχύει

(α) στην Ελληνική Δημοκρατία, σε εισόδημα που αποκτάται κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του αμέσως επόμενου ημερολογιακού έτους.

(β) στον Καναδά

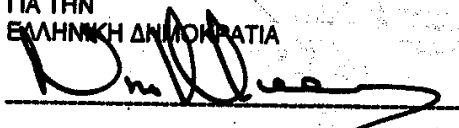
(i) όσον αφορά φόρο παρακρατούμενο στην πηγή επί ποσών που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν σε μη κάτοικους, κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του αμέσως επόμενου ημερολογιακού έτους και

(ii) όσον αφορά άλλους καναδικούς φόρους για φορολογικές χρήσεις που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του αμέσως επόμενου ημερολογιακού έτους.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες, νόμιμα εξουσιοδοτούμενοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

ΕΓΙΝΕ σε δύο αντίγραφα στην Αθήνα σήμερα, την 29 ης Ιουλίου 2009, το καθένα στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα και κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό.

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ
ΚΑΝΑΔΑ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

1. Κατά το χρόνο υπογραφής της παρούσας Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Καναδά για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας και την Πρόληψη της Φοροδιαφυγής αναφορικά με τους Φόρους Εισοδήματος και Κεφαλαίου, οι υπογράφωντες συμφώνησαν επί των ακόλουθων διατάξεων, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Σύμβασης.

2. Συμφωνείται ότι

(i) στην παράγραφο 1(i) του άρθρου 3, για μεγαλύτερη βεβαιότητα, ο όρος "εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών μέσα σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος" αναφέρεται σε μεμονωμένο ταξίδι που εκτελείται από ένα πλοίο ή αεροσκάφος.

(ii) Ανεξάρτητα από τα άρθρα 7 και 8, κέρδη που αποκτώνται από την εκμετάλλευση πλοίων ή αεροσκαφών που χρησιμοποιούνται κυρίως για μεταφορά επιβατών ή αγαθών αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το Κράτος. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε κοινοπραξία (pool), σε μικτή εταιρεία (joint business) ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

(iii) Όσον αφορά την παράγραφο 6 του άρθρου 13, σε περίπτωση που οι καναδικοί κανόνες φορολογίας αναχώρησης, με τους οποίους συσχετίζεται η παράγραφος αυτή, τροποποιηθούν σημαντικά ή αντικατασταθούν, η παράγραφος 6 του άρθρου 13 θα αντικατασταθεί από την ακόλουθη:

"6. Οι διατάξεις της παραγράφου 5 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους να επιβάλλει, σύμφωνα με το δικαίό του, φόρο επί της ωφέλειας από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, την οποία αποκτά φυσικό πρόσωπο που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και έχει γίνει κάτοικος του πρώτου αναφερόμενου Κράτους οποιαδήποτε χρονική στιγμή κατά την αμέσως προηγούμενη πενταετία πριν από την εκποίηση της περιουσίας".

(iv) Για τους σκοπούς του Άρθρου 15, ο όρος "εργοδότης" σημαίνει το πρόσωπο που έχει δικαιώματα επί της παραχθείσας εργασίας και που φέρει τη σχετική ευθύνη και κινδύνους.

(v) Η Σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε οποιαδήποτε εταιρεία, trust ή άλλη οντότητα που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και της οποίας είναι πραγματικός δικαιούχος ή η οποία ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερα πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του Κράτους αυτού, εάν το ποσό του φόρου που επιβάλλεται στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο της εταιρείας, του trust ή άλλης οντότητας από το Κράτος αυτό είναι ουσιαστικά χαμηλότερο από το ποσό, το οποίο θα επιβαλλόταν από αυτό το Κράτος (αφού ληφθεί υπόψη οποιαδήποτε μείωση ή συμψηφισμός του ποσού του φόρου με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένων της επιστροφής φόρου, επιστροφής χρημάτων, εισφοράς, πίστωσης ή παροχής προς την εταιρεία, το trust ή σε άλλη οντότητα ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο), εάν πραγματικός δικαιούχος όλων των μετοχών του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας ή όλων των μεριδίων συμμετοχής στο trust ή σε άλλη οντότητα, ανάλογα με την περίπτωση, ήταν ένα ή περισσότερα φυσικά πρόσωπα που είναι κάτοικοι του Κράτους αυτού.

(vi) Ανεξάρτητα από τη συμμετοχή των Συμβαλλομένων Κρατών στη Γενική Συμφωνία για το Εμπόριο Υπηρεσιών (GATS) ή σε άλλες διεθνείς συμφωνίες, τα Συμβαλλόμενα Κράτη στις φορολογικές τους σχέσεις θα καλύπτονται από τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

ΕΓΙΝΕ σε δύο αντίγραφα στ.ην Αθήνα σήμερα, την 22.12.2003, το καθένα στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα και τα τρία κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ
ΚΑΝΑΔΑ

**CONVENTION BETWEEN THE HELLENIC REPUBLIC AND CANADA FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

The Hellenic Republic and Canada, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, have agreed as follows:

I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article I

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of each Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are, in particular,
 - (a) in the case of the Hellenic Republic,
 - (i) the income and capital tax on natural persons;
 - (ii) the income and capital tax on legal persons;
 (hereinafter referred to as "Hellenic tax"); and
 - (b) in the case of Canada the taxes imposed by the Government of Canada under the *Income Tax Act* (hereinafter referred to as "Canadian tax")

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

II. DEFINITIONS

Article 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires,
 - (a) the term "Hellenic Republic" comprises the territory of the Hellenic Republic, including its territorial sea, as well as the part of the sea-bed and its sub-soil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic, in accordance with international law, has sovereign rights for the purpose of exploration, extraction or exploitation of the natural resources of such areas;
 - (b) the term "Canada" means the territory of Canada, including its land territory, internal waters and territorial sea, and includes the air space above these areas, as well as the exclusive economic zone and the continental shelf, as determined by its domestic law, consistent with international law;
 - (c) the term "person" includes an individual, a trust, a company and any other body of persons;
 - (d) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (f) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Canada or the Hellenic Republic as the context requires;
 - (g) the term "national" means:

- (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State, and
- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
- (h) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of the Hellenic Republic, the Minister of Economy and Finance or the Minister's authorized representative,
 - (ii) in the case of Canada, the Minister of National Revenue or the Minister's authorized representative; and
- (i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft, except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means:

- (a) any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of the person's domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature; and
- (b) that State or a political subdivision or local authority thereof or any agency or instrumentality of that State, subdivision or authority.

However, this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then the individual's status shall be determined as follows:

- (a) the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has a permanent home available and if the individual has a permanent home available in both States, the individual shall be deemed to be a resident only of the State with which the individual's personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the State in which the individual's centre of vital interests is situated cannot be determined, or if there is not a permanent home available to the individual in either State, the individual shall be deemed to be a resident only of the State in which the individual has an habitual abode;
- (c) if the individual has an habitual abode in both States or in neither of them, the individual shall be deemed to be a resident only of the State of which the individual is a national; and
- (d) if the individual is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a company is a resident of both Contracting States, then its status shall be determined as follows:

- (a) it shall be deemed to be a resident only of the State of which it is a national; or
- (b) if it is a national of neither of the States, it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual or a company is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement endeavour to settle the question and to determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to claim any relief or exemption from tax provided by the Convention.

Article 5**Permanent Establishment**

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially
 - (a) a place of management;
 - (b) a branch;
 - (c) an office;
 - (d) a factory;
 - (e) a workshop; and
 - (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place relating to the exploration for or the exploitation of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than nine months.
4. The term permanent establishment also includes the furnishing of services, including technical assistance and consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, where the activities of that nature continue for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period.
5. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the

enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e) provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 9 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 5 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. Notwithstanding the preceding provisions of this Article and the provisions of Article 14 (Independent Personal Services), a person who is a resident of a Contracting State and carries on activities in connection with preliminary surveys, exploration, extraction or exploitation of natural resources situated in the other Contracting State shall be deemed to be carrying on in respect of those activities a business in that other Contracting State through a permanent establishment or a fixed base situated therein.

8. The provisions of paragraph 7 shall not apply where the activities are carried on for a period or periods not exceeding 120 days in the aggregate in any 12 months period. However for the purpose of this paragraph, activities carried on by an enterprise related to another enterprise within the meaning of Article 9 (Associated Enterprises) shall be regarded as carried on by the enterprise to which it is related if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise.

9. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that

such persons are acting in the ordinary course of their business.

10. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except with regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums on the territory of the other State or it insures risks situated therein through a person, other than an agent of an independent status to whom paragraph 9 applies.

11. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

III. TAXATION OF INCOME

Article 6

Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of this Convention, the term "immovable property" shall have the meaning which it has for the purposes of the relevant tax law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property and, in the case of Canada, shall also apply to income from the alienation of such property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed those deductible expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

International Shipping and Air Transport

1. Profits derived from the operation of ships in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships engaged in international traffic may also be taxed in that State.

3. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

4. The provisions of paragraphs 1, 2, and 3 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated Enterprises

1. Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations that differ from those that would be made between independent enterprises, then any profits that would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits that would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those that would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. A Contracting State shall not change the income of an enterprise in the circumstances referred to in paragraphs 1 and 2 after the expiry of the time limits provided in its national laws and, in any case, after five years from the end of the year in which the income that would be subject to such change would have accrued to an enterprise of that State.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply in the case of fraud, wilful default or neglect.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company that is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed

- (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company that holds directly or indirectly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends; and
- (b) 15 per cent of the gross amount of the dividends, in all other cases.

The provisions of this paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraph 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or

fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company that is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing on the alienation of immovable property situated in that State by a company carrying on a trade in immovable property or on the earnings of a company attributable to a permanent establishment in that State, a tax in addition to the tax that would be chargeable on the earnings of a company that is a national of that State, except that any additional tax so imposed shall not exceed 5 per cent of the amount of such earnings that have not been subjected to such additional tax in previous taxation years. For the purpose of this provision, the term "earnings" means the earnings attributable to the alienation of such immovable property situated in a Contracting State as may be taxed by that State under the provisions of Article 6 or of paragraph 1 of Article 13, and the profits, including any gains, attributable to a permanent establishment in a Contracting State in a year and previous years after deducting therefrom all taxes, other than the additional tax referred to herein, imposed on such profits by that State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, subject to paragraph 8, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2

(a) interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that

State if the interest is beneficially owned by the other Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof or the Central Bank of that State;

- (b) interest arising in the Hellenic Republic and paid to a resident of Canada shall be taxable only in Canada if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Export Development Canada;
- (c) interest arising in Canada and paid to a resident of the Hellenic Republic shall be taxable only in the Hellenic Republic if it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Hellenic Export Credit Insurance Organization.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the State in which the income arises. However, the term "interest" does not include income dealt with in Article 10.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount that would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount.

In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The limitation provided in paragraph 2 shall not apply if the debt-claim in respect of which the interest is paid was created or acquired mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for bona fide commercial reasons. In that case, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises and according to laws of that State.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, subject to paragraph 8, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, copyright royalties and other like payments in respect of the production or reproduction of any cultural or artistic work (but not including royalties in respect of motion picture films nor royalties in respect of works on film or videotape or other means of reproduction for use in connection with television broadcasting) arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is the beneficial owner of the royalties shall be taxable only in that other State.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any software, copyright of cultural, artistic or scientific work including motion picture films and works on films, tapes or other means of reproduction for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a

fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether the payer is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount that would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

8. The limitation provided in paragraph 2 shall not apply if the right or the property giving rise to the royalties was created or acquired mainly for the purpose of taking advantage of this Article and not for bona fide commercial reasons. In that case, such royalties may be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State.

Article 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or from movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable in the Contracting State or Contracting States in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- (a) shares (other than shares listed on an approved stock exchange in the other Contracting State) of a company the value of which shares is derived principally from immovable property situated in that other State, or
- (b) a substantial interest in a partnership or trust, the value of which is derived principally from immovable property situated in that other State,

may be taxed in that other State. For the purposes of this paragraph, the term "immovable property" includes the shares of a company referred to in subparagraph (a) or an interest in a partnership or trust referred to in subparagraph (b) but does not include any property, other than rental property, in which the business of the company, partnership or trust is carried on.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. Where an individual who ceases to be a resident of a Contracting State, and immediately thereafter becomes a resident of the other Contracting State, is treated for the purposes of taxation in the first-mentioned State as having alienated a property and is taxed in that State by reason thereof, the individual may elect to be treated for the purposes of taxation in the other State as if the individual had, immediately before becoming a resident of that State, sold and repurchased the property for an amount equal to its fair market value at that time.

Article 14

Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless the individual has a fixed base regularly available in the other Contracting State for the purpose of performing the services. If the individual has or

had such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For the purposes of this Article, when an individual is present in that other State for the purpose of performing such services for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, the individual shall be deemed to have a fixed base regularly available in that other State and the income derived from the services that are performed in that other State shall be deemed to be attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, salaries, wages and other remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- (a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base that the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, salaries, wages and other remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

55

Article 18

Pensions and Annuities

1. Pensions and annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Pensions arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise and according to the law of that State, but of the total amount of such pensions paid in any calendar year to a resident of the other Contracting State, the first-mentioned Contracting State shall exempt from tax fifteen thousand Canadian dollars or the equivalent amount in Euro. However, in the case of periodic pension payments, the tax so charged shall not exceed the lesser of :

- (a) 15 per cent of the gross amount of the total of such payments in the calendar year concerned in excess of fifteen thousand Canadian dollars or its equivalent in Euro; and
- (b) the rate determined by reference to the amount of tax that the recipient of the payment would otherwise be required to pay for the year on the total amount of the periodic pension payments received by the individual in the year, if the individual were a resident of the Contracting State in which the payment arises.

The competent authorities of the Contracting States may, if necessary, agree to modify the above-mentioned amount as a result of monetary or economic developments.

3. Annuities arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may also be taxed in the State in which they arise, and according to the law of that State; but the tax so charged shall not exceed 15 per cent of the portion thereof that is subject to tax in that State. However, this limitation does not apply to lump-sum payments arising on the surrender, cancellation, redemption, sale or other alienation of an annuity, or to payments of any kind under an annuity contract the cost of which was deductible, in whole or in part, in computing the income of any person who acquired the contract.

4. Notwithstanding anything in this Convention

- (a) war pensions and allowances (including pensions and allowances paid to war veterans or paid as a consequence of damages or injuries suffered as a consequence of a war) arising in a Contracting State and paid to a

resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in that other State to the extent that they would be exempt from tax if received by a resident of the first-mentioned State;

- (b) alimony and other similar payments arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State who is subject to tax therein in respect thereof shall be taxable only in that other State but the amount taxable in that other State shall not exceed the amount that would be taxable in the first-mentioned State if the recipient were a resident thereof.

Article 19

Government Service

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- (b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 17, as the case may be, shall apply instead of the provisions of paragraph 1 in the case of salaries, wages and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20

Students

Payments which a student or business apprentice who is, or was immediately before visiting a Contracting State, a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of that individual's education or training receives for the purpose of that individual's maintenance, education or

training shall not be taxed in that State, if such payments arise from sources outside that State.

Article 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State, and according to the law of that State. Where such income is income from a trust, other than a trust to which contributions were deductible, the tax so charged shall, if the income is taxable in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident, not exceed 15 per cent of the gross amount of the income.

IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 22

Capital

1. Capital represented by immovable property owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

V. METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23

Elimination of Double Taxation

1. In the case of the Hellenic Republic, double taxation shall be avoided as follows:

- (a) where a resident of the Hellenic Republic derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Canada, the Hellenic Republic shall allow:
 - (i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Canada;
 - (ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Canada;
- (b) subject to the existing provisions of the law of the Hellenic Republic regarding the allowance as a credit against Hellenic Republic tax of tax payable in a territory outside the Hellenic Republic and to any subsequent modification of those provisions - which shall not affect the general principle hereof - where a company which is a resident of Canada pays a dividend to a company which is a resident of the Hellenic Republic and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the first-mentioned company, the credit shall take into account the tax payable in Canada by that first-mentioned company in respect of the profits out of which such dividend is paid; and
- (c) such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital that may be taxed in Canada.

2. In the case of Canada, double taxation shall be avoided as follows:

- (a) subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the deduction from tax payable in Canada of tax paid in a territory outside Canada and to any subsequent modification of those provisions -- which shall not affect the general principle hereof -- and unless a greater deduction or relief is provided under the laws of Canada, tax payable in the Hellenic Republic on profits, income or gains arising in the Hellenic Republic shall be deducted from any Canadian tax payable in respect of such profits, income or gains;
- (b) subject to the existing provisions of the law of Canada regarding the allowance as a credit against Canadian tax of tax payable in a territory outside Canada and to any subsequent modification of those provisions - which shall not affect the general principle hereof - where a company which is a resident of the Hellenic Republic pays a dividend to a company which is a resident of Canada and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the first-mentioned company, the credit shall take into account the tax payable in the Hellenic Republic by that first-mentioned company in respect of the profits out of which such dividend is paid; and
- (c) where, in accordance with any provision of the Convention, income derived or capital owned by a resident of Canada is exempt from tax in Canada, Canada may nevertheless, in calculating the amount of tax on other income or capital, take into account the exempted income or capital.

3. For the purposes of this Article, profits, income or gains of a resident of a Contracting State that may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 24

Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith that is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to individuals who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment that an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities that it grants to its own residents.
3. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith that is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises that are residents of the first-mentioned State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of a third State, are or may be subjected.
4. In this Article, the term "taxation" means taxes that are the subject of this Convention.

Article 25

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present the case in writing to the competent authority of the Contracting State of which that person is a resident or, if the case comes under

paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which that person is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

5. If any difficulty or doubt arising as to the interpretation or application of the Convention cannot be resolved by the competent authorities it may, if both competent authorities agree, be submitted for arbitration. The procedures for arbitration shall be established between the competent authorities.

Article 26

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement in respect of, or the determination of appeals in relation to taxes, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes.

They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information that is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State; or
- (c) to supply information that would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though the other State does not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or fiduciary capacity or because the information relates to ownership interests in a person.

Article 27

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

1. Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

2. Notwithstanding the provisions of Article 4, an individual who is a member of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a Contracting State that is situated in the other Contracting State or in a third State shall be deemed for the purposes of the Convention to be a resident of the sending State if that individual is liable in the sending State to the same obligations in relation to tax on total income as are residents of that sending State.

3. The Convention shall not apply to international organizations, to organs or officials thereof and to persons who are members of a diplomatic mission, consular post or permanent mission of a third State or group of States, being present in a Contracting State and who are not liable in either Contracting State to the same obligations in relation to tax on their total income as are residents thereof.

Article 28

Miscellaneous Rules

1. The provisions of this Convention shall not be construed to restrict in any manner any exemption, allowance, credit or other deduction now or hereafter accorded

- (a) by the laws of a Contracting State in the determination of the tax imposed by that State; or
- (b) by any other agreement entered into by a Contracting State.

2. Nothing in the Convention shall be construed as preventing Canada from imposing a tax on amounts included in the income of a resident of Canada with respect to a partnership, trust, company, or other entity in which that resident has an interest.

3. Contributions in a year in respect of services rendered in that year paid by, or on behalf of, an individual who is a resident of a Contracting State or who is temporarily present in that State to a pension plan that is recognized for tax purposes in the other Contracting State shall, during a period not exceeding in the aggregate 60 months, be treated in the same way for tax purposes in the first-mentioned State as a contribution paid to a pension plan that is recognized for tax purposes in that first-mentioned State, if

- (a) such individual was contributing on a regular basis to the pension plan for a period ending immediately before that individual became a resident of or temporarily present in the first-mentioned State; and
- (b) the competent authority of the first-mentioned State agrees that the pension plan generally corresponds to a pension plan recognized for tax purposes by that State.

For the purposes of this paragraph, "pension plan" includes a pension plan created under the social security system in a Contracting State.

VII. FINAL PROVISIONS

Article 29

Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify the other through diplomatic channels of the completion of the procedures required by law for the bringing into force of this Convention. The Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall thereupon have effect

- (a) in the Hellenic Republic, on income derived on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
- (b) in Canada
 - (i) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents, on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force, and
 - (ii) in respect of other Canadian tax for taxation years beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

2. The exchange of notes dated September 30, 1929 recording an Agreement between Canada and the Hellenic Republic providing for the reciprocal exemption from income tax of earnings derived from the operation of ships is terminated. Its provisions shall cease to have effect from the date on which the corresponding provisions of this Convention take effect in accordance with the provisions of paragraph 1.

Article 30

Termination

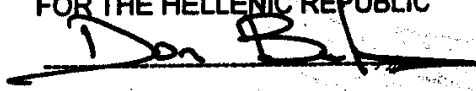
This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

- (a) in the Hellenic Republic, on income derived on or after the first day of January of the next following calendar year;
- (b) in Canada
 - (i) in respect of tax withheld at the source on amounts paid or credited to non-residents, on or after the first day of January of the next following calendar year, and
 - (ii) in respect of other Canadian tax for taxation years beginning on or after the first day of January of the next following calendar year.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Athens..... this 29th day June..... of 2009, each in the Greek, English and French languages, each version being equally authentic.

FOR THE HELLENIC REPUBLIC

FOR CANADA

CONVENTION
ENTRE
LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE
ET
LE CANADA

EN
VUE D'ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS
ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE
EN MATIÈRE D'IMPÔTS
SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE ET LE CANADA EN VUE D'ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET DE PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République Hellénique et le Canada, désireux de conclure une convention en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, sont convenus des dispositions suivantes :

I. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article Premier

Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte de chacun des États contractants, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers et les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) en ce qui concerne la République Hellénique :

- (i) l'impôt sur le revenu et sur la fortune des personnes physiques,
- (ii) l'impôt sur le revenu et sur la fortune des personnes morales,

(ci-après dénommés « impôt hellénique ») ;

b) en ce qui concerne le Canada, les impôts qui sont perçus par le gouvernement du Canada en vertu de la *Loi de l'impôt sur le revenu* (ci-après dénommés « impôt canadien »).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. DÉFINITIONS

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

- a) le terme « République Hellénique » désigne le territoire de la République Hellénique, y compris sa mer territoriale et la partie du fond marin et de son sous-sol située sous la mer Méditerranée, sur laquelle la République Hellénique, conformément au droit international, a des droits souverains à l'égard de l'exploration, de l'extraction ou de l'exploitation des ressources naturelles de ces régions ;
- b) le terme « Canada » désigne le territoire du Canada, y compris son territoire terrestre, ses eaux intérieures et ses mers territoriales, et l'espace aérien au-dessus de ceux-ci, ainsi que la zone économique exclusive et le plateau continental, déterminés selon son droit interne en conformité avec le droit international;
- c) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les fiduciaires, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- d) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;
- e) les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;
- f) les expressions « un État contractant » et « l'autre État contractant » désignent, suivant le contexte, le Canada ou la République Hellénique;
- g) le terme « national » désigne :
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité d'un État contractant, et
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un État contractant;
- h) l'expression « autorité compétente » désigne :
 - (i) en ce qui concerne la République Hellénique, le ministre de l'Économie et des Finances ou son représentant autorisé;
 - (ii) en ce qui concerne le Canada, le ministre du Revenu national ou son représentant autorisé ;
- i) l'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans un État contractant.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «résident d'un État contractant» désigne :

- a) toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue; et
- b) cet État, l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou toute personne morale de droit public de cet État, subdivision ou collectivité.

Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent et, si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- b) si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle;
- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle possède la nationalité; et
- d) si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une société est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

- a) elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle est un national; ou

- b) si elle n'est un national d'aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où se trouve son siège de direction effective.

4. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique ou une société est un résident des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent d'un commun accord de trancher la question et de déterminer les modalités d'application de la Convention à la personne. À défaut d'un tel accord, cette personne n'a pas droit de réclamer les abattements ou exonérations d'impôts prévus par la Convention.

Article 5

Établissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier; et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu lié à l'exploration ou à l'exploitation de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse neuf mois.

4. L'expression « établissement stable » comprend également la fourniture de services, y compris les services d'aide technique et de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagés par l'entreprise à cette fin, lorsque les activités de cette nature se poursuivent pendant une ou plusieurs périodes d'une durée totale d'au moins 183 jours au cours de toute période de douze mois.

5. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

6. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 9, agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de cette entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 5 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.
7. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article et les dispositions de l'article 14 (Professions indépendantes), une personne qui est un résident d'un État contractant et qui exerce des activités dans le cadre des études préliminaires, de l'exploration, de l'extraction ou de l'exploitation de ressources naturelles situées dans l'autre État contractant est considérée comme exerçant, en ce qui a trait à ces activités, une activité industrielle ou commerciale dans cet autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe qui y est situé.
8. Les dispositions du paragraphe 7 ne s'appliquent pas lorsque les activités sont exercées pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 120 jours au cours de toute période de douze mois. Toutefois, les activités exercées par une entreprise liée à une autre entreprise au sens de l'article 9 (Entreprises associées) sont considérées, au sens du présent paragraphe, comme étant exercées par l'entreprise à laquelle elle est liée, si les activités en question sont substantiellement les mêmes que celles exercées par cette dernière entreprise.
9. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.
10. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, une entreprise d'assurance d'un État contractant est, sauf en matière de réassurance, considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre État contractant si elle perçoit des primes sur le territoire de cet autre État ou assure des risques qui y sont encourus, par l'intermédiaire d'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 9.
11. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Au sens de la présente Convention, l'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue la législation fiscale pertinente de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit de biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.
3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers; dans le cas du Canada, elles s'appliquent aussi aux revenus provenant de l'aliénation de tels biens.
4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7

Rénéficés des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce ou a exercé son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.
2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.
3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.
4. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

5. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

6. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

Navigation maritime et aérienne internationale

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation de navires en trafic international ne sont imposables que dans l'État contractant où les navires sont immatriculés ou qui délivre les papiers de bord.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation de navires en trafic international sont également imposables dans cet État.

3. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

4. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9

Entreprises associées

1. Lorsque

- a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que
- b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État — et impose en conséquence — des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes,

l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

3. Un État contractant ne rectifiera pas les revenus d'une entreprise dans les cas visés aux paragraphes 1 et 2 après l'expiration des délais prévus par sa législation nationale et, en tous les cas, après l'expiration d'une période de cinq ans suivant la fin de l'année au cours de laquelle les revenus qui feraient l'objet d'une telle rectification auraient été réalisés par une entreprise de cet État.

4. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas en cas de fraude, d'omission volontaire ou de négligence.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui possède directement ou indirectement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;
- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans les autres cas.

Les dispositions du présent paragraphe n'affectent pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme «dividendes», employé dans le présent article, désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un tel établissement ou une telle base. Dans ce cas, les dispositions des articles 7 ou 14, selon le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir d'impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni

prélever d'impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

6. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme empêchant un État contractant de percevoir, sur l'aliénation de biens immobiliers, situés dans cet État, par une société qui exerce des activités dans le domaine des biens immobiliers ou sur les revenus d'une société imputables à un établissement stable dans cet État, un impôt qui s'ajoute à l'impôt qui serait applicable aux revenus d'une société qui est un national de cet État. Toutefois, tout impôt additionnel ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant des revenus qui n'ont pas été assujettis à cet impôt additionnel au cours des années d'imposition précédentes. Au sens de la présente disposition, le terme « revenus » désigne les revenus imputables à l'aliénation de biens immobiliers situés dans un État contractant qui sont imposables par cet État en vertu des dispositions de l'article 6 ou du paragraphe 1 de l'article 13 et les bénéfices, y compris les gains, imputables à un établissement stable dans un État contractant pour l'année ou pour les années antérieures, après déduction de tous les impôts, autres que l'impôt additionnel visé au présent paragraphe, prélevés par cet État sur ces bénéfices.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, sous réserve du paragraphe 8, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 :

- a) les intérêts provenant d'un État contractant sont exonérés d'impôt dans cet État si l'autre État contractant, ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou la banque centrale de cet État en est le bénéficiaire effectif;
- b) les intérêts provenant de la République Hellénique et payés à un résident du Canada ne sont imposables qu'au Canada s'ils sont payés en raison d'un prêt fait, garanti ou assuré, ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré, par Exportation et Développement Canada;
- c) les intérêts provenant du Canada et payés à un résident de la République Hellénique ne sont imposables qu'en République Hellénique s'ils sont payés en raison d'un prêt fait, garanti ou assuré, ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré, par l'*Hellenic Export Credit Insurance Organization*.

4. Le terme « intérêts », employé dans le présent article, désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres, ainsi que tous autres revenus soumis au même régime fiscal que les revenus de sommes prêtées par la législation de l'État d'où proviennent les revenus. Toutefois, le terme « intérêts » ne comprend pas les revenus visés à l'article 10.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à un tel établissement ou une telle base. Dans ce cas, les dispositions des articles 7 ou 14, selon le cas, sont applicables.
6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.
7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.
8. La limitation prévue au paragraphe 2 ne s'applique pas si la créance génératrice des intérêts a été créée ou acquise principalement dans le but de tirer profit du présent article et non pour des raisons commerciales véritables. Dans ce cas, les intérêts sont imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.
2. Toutefois, sous réserve du paragraphe 8, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.
3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les redevances à titre de droits d'auteur et autres rémunérations similaires concernant la production ou la reproduction d'une œuvre culturelle ou artistique (à l'exclusion des redevances concernant les films cinématographiques et des redevances concernant les œuvres enregistrées sur films ou bandes magnétoscopiques ou autres moyens de reproduction destinés à la télédiffusion) provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant qui en est le bénéficiaire effectif ne sont imposables que dans cet autre État.
4. Le terme « redevances », employé dans le présent article, désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un logiciel, d'un droit d'auteur sur une œuvre culturelle, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les œuvres enregistrées sur films, bandes magnétoscopiques ou autres moyens de reproduction destinés à la télédiffusion ou la radiodiffusion, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de

commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan ou d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

5. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à un tel établissement ou une telle base. Dans ce cas, les dispositions des articles 7 ou 14, selon le cas, sont applicables.

6. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel l'obligation donnant lieu au paiement des redevances a été conclue et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

8. La limitation prévue au paragraphe 2 ne s'applique pas si le droit ou le bien générateur des redevances a été créé ou acquis principalement dans le but de tirer profit du présent article et non pour des raisons commerciales véritables. Dans ce cas, les redevances sont imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs sont imposables dans l'État contractant ou les États contractants où les bénéfices provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs sont imposables selon les dispositions de l'article 8.

4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation :

- a) d'actions (sauf des actions inscrites à la cote d'une bourse approuvée dans l'autre État contractant) d'une société dont la valeur provient principalement de biens immobiliers situés dans l'autre État, ou
- b) d'une participation substantielle dans une société de personnes ou une fiducie, dont la valeur provient principalement de biens immobiliers situés dans cet autre État,

sont imposables dans cet autre État. Au sens du présent paragraphe, l'expression « biens immobiliers » comprend les actions d'une société visées à l'alinéa a) et les participations dans une société de personnes ou une fiducie visées à l'alinéa b), mais non les biens, autres que les biens locatifs, dans lesquels la société, la société de personnes ou la fiducie exerce son activité.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux mentionnés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

6. Lorsqu'une personne physique qui, immédiatement après avoir cessé d'être un résident d'un État contractant, devient un résident de l'autre État contractant est considérée aux fins d'imposition dans le premier État comme ayant aliéné un bien et est imposée dans cet État en raison de cette aliénation, elle peut choisir, aux fins d'imposition dans l'autre État, d'être considérée comme ayant vendu et racheté le bien, immédiatement avant de devenir un résident de cet État, pour un montant égal à sa juste valeur marchande à ce moment.

Article 14

Professions indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique qui est un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que cette personne physique ne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exécution des services. Si elle dispose, ou a disposé, d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État contractant, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe. Au sens du présent article, si une personne physique séjourne dans cet autre État afin d'exécuter ces services pendant une ou des périodes d'une durée totale de plus de 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant dans l'année fiscale en cause, elle est considérée comme disposant de façon habituelle d'une base fixe dans cet autre État et les revenus provenant des services exécutés dans cet autre État sont considérés comme étant imputables à cette base fixe.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État

contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les salaires, traitements et autres rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

- a) le bénéficiaire séjourne dans cet autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant dans l'année civile considérée; et
- b) les rémunérations sont payées par un employeur, ou pour le compte d'un employeur, qui est un résident de l'autre État; et
- c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les salaires, traitements et autres rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'État contractant où les bénéfices provenant de l'exploitation du navire ou de l'aéronef sont imposables selon les dispositions de l'article 8.

Article 16

Tantièmes

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. La rémunération qu'un associé reçoit en sa qualité de gestionnaire d'une société hellénique à responsabilité limitée ou d'une société de personnes hellénique est imposable en République Hellénique.

Article 17

Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions du paragraphe 2 ne s'appliquent pas s'il est établi que ni l'artiste du spectacle ou le sportif, ni des personnes qui lui sont associées, ne participent directement ou indirectement aux bénéfices de la personne visée à ce paragraphe.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés des activités exercées dans un État contractant par un résident de l'autre État contractant qui est une organisation sans but lucratif ou un artiste ou un sportif, si la visite dans le premier État contractant est substantiellement supportée par des fonds publics et que les activités ne sont pas exercées à des fins lucratives.

Article 18

Pensions et rentes

1. Les pensions et rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les pensions provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais le premier État contractant exonère, de leur montant total payé au cours d'une année civile à un résident de l'autre État contractant, quinze mille dollars canadiens ou l'équivalent en euros. Toutefois, dans le cas de paiements périodiques de pension, l'impôt ainsi établi ne peut excéder le moins élevé des taux suivants :

- a) 15 p. 100 du montant brut de ces paiements dans l'année civile considérée qui excède quinze mille dollars canadiens ou l'équivalent en euros;
- b) le taux calculé en fonction du montant d'impôt que le bénéficiaire du paiement devrait autrement verser pour l'année à l'égard du montant total des paiements périodiques de pension qu'il a reçus au cours de l'année s'il était un résident de l'État contractant d'où provient le paiement.

Les autorités compétentes des États contractants peuvent, au besoin, convenir de modifier le montant mentionné ci-dessus en fonction de l'évolution économique ou monétaire.

3. Les rentes provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont aussi imposables dans l'État d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent de la partie du paiement qui est assujettie à l'impôt dans cet État. Toutefois, cette limitation ne s'applique pas aux paiements forfaitaires découlant de l'abandon, de l'annulation, du rachat, de la vente ou d'une autre forme d'aliénation de la rente, ni aux paiements de toute nature en vertu d'un contrat de rente dont le coût était déductible, en tout ou en partie, dans le calcul du revenu de toute personne ayant acquis le contrat.

4. Nonobstant toute disposition de la présente Convention :

- a) les pensions et allocations de guerre (y compris les pensions et allocations payées aux anciens combattants ou payées en conséquence des dommages ou blessures subis à l'occasion d'une guerre) provenant d'un État contractant et versées à un résident de l'autre État contractant sont exonérées d'impôt dans cet autre État dans la mesure où elles seraient exonérées d'impôt si elles étaient reçues par un résident du premier État;
- b) les pensions alimentaires et autres paiements similaires provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant qui y est assujetti à l'impôt à l'égard de ceux-ci ne sont imposables que dans cet autre État; toutefois, le montant imposable dans cet autre État ne peut excéder le montant

qui serait imposable dans le premier État si le bénéficiaire était un résident du premier État.

Article 19

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payées par un État contractant, ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État.
- b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :
 - (i) possède la nationalité de cet État, ou
 - (ii) n'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. Les dispositions des articles 15, 16 et 17, selon le cas, et non les dispositions du paragraphe 1, s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité d'entreprise exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20

Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un stagiaire ou un apprenti qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.
2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus, sauf les revenus provenant de biens immobiliers, si le bénéficiaire de ces revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus se rattache effectivement à un tel établissement ou une telle base. Dans ce cas, les dispositions des articles 7 ou 14, selon le cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la Convention et qui proviennent de l'autre État contractant sont aussi imposables dans cet autre État et selon la législation de cet État. Lorsque ces revenus sont des revenus provenant d'une fiducie, sauf une fiducie qui a reçu des contributions pour lesquelles une déduction a été accordée, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 p. 100 du montant brut du revenu, pourvu que celui-ci soit imposable dans l'État contractant dont le bénéficiaire effectif est un résident.

IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 22

Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant est imposable dans cet autre État.
2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.
3. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international et par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs n'est imposable que dans l'État contractant où les bénéfices provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs sont imposables selon les dispositions de l'article 8.
4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

V. DISPOSITIONS POUR ÉLIMINER LA DOUBLE IMPOSITION

Article 23

Élimination de la double imposition

1. En ce qui concerne la République Hellénique, la double imposition est évitée de la façon suivante :
 - a) lorsqu'un résident de la République Hellénique reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables au Canada, la République Hellénique accorde :
 - (i) sur l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé au Canada,
 - (ii) sur l'impôt qu'elle perçoit sur la fortune de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur la fortune payé au Canada;

- b) sous réserve des dispositions de la législation de la République Hellénique concernant l'imputation sur l'impôt hellénique de l'impôt payé dans un territoire en dehors de la République Hellénique et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, lorsqu'une société qui est un résident du Canada paie un dividende à une société qui est un résident de la République Hellénique et qui contrôle directement ou indirectement au moins 10 p. 100 des droits de vote de la première société, il sera tenu compte, dans le calcul de l'imputation, de l'impôt dû au Canada par la première société sur les bénéfices qui servent au paiement des dividendes; et
- c) dans l'un ou l'autre cas, la déduction ne peut toutefois excéder la partie de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune calculé avant la déduction, correspondant, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables au Canada.

2. En ce qui concerne le Canada, la double imposition est évitée de la façon suivante :

- a) sous réserve des dispositions existantes de la législation canadienne concernant l'imputation de l'impôt payé dans un territoire en dehors du Canada sur l'impôt canadien payable et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, et sans préjudice d'une déduction ou d'un dégrèvement plus important prévu par la législation canadienne, l'impôt dû en République Hellénique à raison de bénéfices, revenus ou gains provenant de la République Hellénique est porté en déduction de tout impôt canadien dû à raison des mêmes bénéfices, revenus ou gains;
- b) sous réserve des dispositions de la législation canadienne concernant l'imputation sur l'impôt canadien de l'impôt payé dans un territoire en dehors du Canada et de toute modification ultérieure de ces dispositions qui n'en affecterait pas le principe général, lorsqu'une société qui est un résident de la République Hellénique paie un dividende à une société qui est un résident du Canada et qui contrôle directement ou indirectement au moins 10 p. 100 des droits de vote de la première société, il sera tenu compte, dans le calcul de l'imputation, de l'impôt dû en République Hellénique par la première société sur les bénéfices qui servent au paiement des dividendes; et
- c) lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident du Canada reçoit ou la fortune qu'il possède sont exemptés d'impôts au Canada, le Canada peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur d'autres éléments du revenu ou de la fortune, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

3. Pour l'application du présent article, les bénéfices, revenus ou gains d'un résident d'un État contractant qui sont imposables dans l'autre État contractant conformément à la présente Convention sont considérés comme provenant de sources situées dans cet autre État.

VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 24

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. Nonobstant les dispositions de l'article 1, la présente disposition s'applique aussi aux personnes physiques qui ne sont pas des résidents de l'un ou l'autre des États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

3. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État et dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents d'un État tiers.

4. Le terme « imposition » désigne dans le présent article les impôts visés par la présente Convention.

Article 25

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas par écrit à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si le cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'État contractant dont elle est possèdè la nationalité. Le cas doit être soumis dans les trois ans suivant la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

5. Si les difficultés ou les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention ne peuvent être réglés par les autorités compétentes, l'affaire peut, avec l'accord des deux autorités compétentes, être soumise à l'arbitrage. La procédure à suivre à cette fin est établie par les autorités compétentes.

Article 26

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts, par les procédures concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs aux impôts ou par la surveillance de ceux-ci. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément au présent article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3, mais en aucun cas ces limitations ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un

mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent au droit de propriété dans une personne.

Article 27

Membres des missions diplomatiques et postes consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, la personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État contractant qui est situé dans l'autre État contractant ou dans un État tiers est considérée, aux fins de la Convention, comme un résident de l'État accréditant, à condition qu'elle soit soumise dans l'État accréditant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu, que les résidents de cet État.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État tiers ou d'un groupe d'États, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un État contractant et ne sont pas soumis dans l'un ou l'autre État contractant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de leur revenu, que les résidents de ces États.

Article 28

Dispositions diverses

1. Les dispositions de la présente Convention ne peuvent être interprétées comme limitant d'une manière quelconque les exonérations, abattements, déductions, crédits ou autres allègements qui sont ou seront accordés actuellement ou ultérieurement :

- a) par la législation d'un État contractant pour la détermination de l'impôt prélevé par cet État; ou
- b) par tout autre accord conclu par un État contractant.

2. Aucune disposition de la présente Convention ne peut être interprétée comme empêchant le Canada de prélever un impôt sur les montants inclus dans le revenu d'un résident du Canada à l'égard d'une société de personnes, d'une fiducie, d'une société ou d'une autre entité dans laquelle ce résident possède une participation.

3. Les contributions pour une année, à l'égard de services rendus au cours de l'année, payées par une personne physique, ou pour le compte d'une personne physique, qui est un résident de l'un des États contractants ou qui y séjourne temporairement, à un régime de pension qui est reconnu aux fins d'imposition dans l'autre État contractant sont, pendant une période n'excédant pas au total 60 mois, considérées aux fins d'imposition dans le premier État de la même manière que les contributions payées à un régime de pension qui est reconnu aux fins d'imposition dans le premier État, pourvu que :

- a) cette personne physique ait contribué d'une façon régulière au régime de pension pendant une période se terminant immédiatement avant qu'elle ne devienne un résident du premier État ou n'y séjourne temporairement; et
- b) l'autorité compétente du premier État convienne que le régime de pension correspond généralement à un régime de pension reconnu aux fins d'imposition par cet État.

Aux fins du présent paragraphe, « régime de pension » comprend un régime de pension créé en vertu du système de sécurité sociale dans un État Contractant.

VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 29

Entrée en vigueur

1. Chacun des États contractants notifie à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des mesures requises par sa législation pour la mise en oeuvre de la présente Convention. La Convention entre en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et ses dispositions sont applicables:

- a) en République Hellénique, aux revenus gagnés à compter du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

- b) au Canada :

- (i) à l'égard de l'impôt retenu à la source sur des montants payés à des non-résidents, ou portés à leur crédit, le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention ou par la suite, et

- (ii) à l'égard des autres impôts canadiens, pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention ou par la suite.

2. L'échange de notes, en date du 30 septembre 1929, constatant l'Accord entre le Canada et la République Hellénique visant l'exemption réciproque d'impôt sur le revenu des gains provenant de l'exploitation de navire est abrogé. Ses dispositions cesseront d'avoir effet dès que les dispositions correspondantes de la présente Convention prennent effet conformément aux dispositions du paragraphe 1.

Article 30

Dénonciation

La présente Convention demeure en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un des États contractants. Chacun des États contractants pourra dénoncer la Convention, par la voie diplomatique, en donnant un avis de dénonciation au moins six mois avant la fin de toute année civile. Dans ce cas, la Convention cesse d'être applicable :

a) en République Hellénique, aux revenus gagnés à compter du 1er janvier de l'année civile subséquente;

b) au Canada :

- (i) à l'égard de l'impôt retenu à la source sur les montants payés à des non-résidents, ou portés à leur crédit, le 1er janvier de l'année civile subséquente ou par la suite, et
- (ii) à l'égard des autres impôts canadiens, pour toute année d'imposition commençant le 1er janvier de l'année civile subséquente ou par la suite.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT en double exemplaire à Athènes, le 29me jour de juin 2009 en langues grecque, anglaise et française, chaque version faisant également foi.

POUR LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE

Don B.

POUR LE CANADA

Michael Charr

PROTOCOLE

1. Au moment de procéder à la signature de la Convention entre la République Hellénique et le Canada en vue d'éviter les doubles impositions et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

2. Il est entendu que :

- (i) À l'alinéa 1*f*) de l'article 3, le passage « n'est exploité qu'entre des points situés dans un État contractant » vise un unique voyage entrepris par un navire ou un aéronef.
- (ii) Nonobstant les articles 7 et 8, les bénéfices tirés de l'exploitation de navires ou d'aéronefs utilisés principalement pour transporter des passagers ou des marchandises exclusivement entre des points situés dans un État contractant sont imposables dans cet État. La présente disposition s'applique aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.
- (iii) En ce qui concerne le paragraphe 6 de l'article 13, en cas de modification importante, ou de remplacement, des règles canadiennes sur l'impôt de départ, à l'égard desquelles ce paragraphe entre en jeu, le paragraphe 6 de l'article 13 est remplacé par ce qui suit :

« 6. Les dispositions du paragraphe 5 ne portent pas atteinte au droit d'un État contractant de percevoir, conformément à sa législation, un impôt sur les gains que tire de l'aliénation d'un bien une personne physique qui est un résident de l'autre État contractant et qui a été un résident du premier État au cours des cinq années précédant immédiatement l'aliénation du bien. »
- (iv) Aux fins de l'article 15, le terme « employeur » s'entend de la personne qui a des droits sur le travail produit et qui assume la responsabilité et les risques correspondants.
- (v) La Convention ne s'applique pas à une société, une fiducie ou une autre entité qui est un résident d'un État contractant et dont une ou plusieurs personnes qui ne sont pas des résidents de cet État sont les bénéficiaires effectifs ou qui est contrôlée, directement ou indirectement, par de telles personnes, dans le cas où le montant de l'impôt exigé par cet État sur le revenu ou le capital de la société, fiducie ou autre entité est largement inférieur au montant qui serait exigé par cet État (compte tenu de toute réduction ou compensation du montant d'impôt effectuée de quelque façon que ce soit, y compris par remboursement, contribution, crédit ou déduction accordé à la société, fiducie ou autre entité ou à toute autre personne) si une ou plusieurs personnes qui sont des résidents de cet État étaient les bénéficiaires effectifs de toutes les actions du capital-actions de la société ou de toutes les participations dans la fiducie ou autre entité, selon le cas.
- (vi) Indépendamment de la participation des États contractants à l'Accord général sur le commerce des services (GATS) ou à tout autre accord international, les

États contractants seront couverts dans leurs relations fiscales par les dispositions de la Convention.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment autorisés à cet effet par leurs gouvernements respectifs, ont signé le présent protocole.

FAIT en double exemplaire à Athènes, le 29me jour de juin 2009 en langues grecque, anglaise et française, chaque version faisant également foi.

POUR LA RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE

D. B. L.

POUR LE CANADA

Stéphane Dion

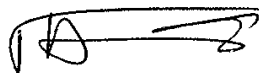
Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 παράγραφος 1 αυτής.

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

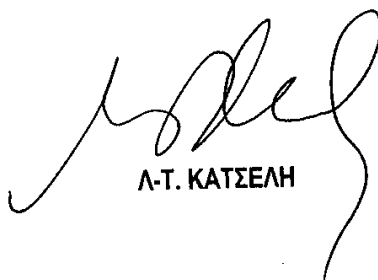
Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Α.Τ. ΚΑΤΣΕΛΗ